

INTERN UFO - SVERIGE INFORMATION

UTGES AV RIKSORGANISATIONEN UFO - SVERIGE,

REDAKTINENS ADRESS: Bo ROSLIND

VÄSTMANNÄGEN 2A, 734 00 HALLSTAHAMMAR

REDAKTIONENS TELEFON: 0220 - 11578

UTKOMMER 8 GÅNGER PER ÅR. PRENUMERATION 40 KRONOR FÖR
KALENDERÅR GENOM INBETALNING AV BELOPPET TILL POSTGIRO-
KONTO: 11 16 52 - 4, HALLSTAHAMMARS UFO-FÖRENING

Riksstämman 82

Nu har det änterligen blivit klart med var riksstämman - 82 kommer att hållas. Då ingen grupp erbjudit sig att anordna evenemanget, har centralgruppen förlagt stämman till Lersäters kursgård, belägen ca. 2 mil norr om Köping. Förhandlingarna startar kl 11 00. Datum : lördagen den 24 april. Dagen efter kommer årets första planeringskonferens att hållas. Också den i Lersäter. Möjlighet finnes till förhandsanmälan. Kostnaden för mat och logi från fredag till söndag är 125 :- per person. Skall ni endast närvara på lördagen blir priset 70 :- Pengarna skall sättas in på postgiro 74 51 90 - 9, Köpings UFO-förening.

UFO-sverige har i dagarna utökats med ytterligare två medlemsgrupper, nämligen UFO-Tingsryd TVF samt Malmö UFO-jour, vilka vi härmed hälsar välkomna till organisationen.

Radioprogrammet om UFO som sändes söndagen den 24/1 var ett mycket välgjort och informativt program. Både föreläsare och kritiker till ämnet fick komma till tals, vilket var mycket positivt.

Så över till någonting helt annat.....

NI i lokalgrupperna kommer väl ihåg att sända in förslag på önskad centralgrupp till valberedningen. Sätt upp flera alternativ. Även revisorer (2. st) samt en revisorsuppleant, och en ny valberedning vill man ha förslag på.

Det brukar tyvärr vara få grupper som skickar in några förslag, så ta er i kragen och gör ett försök. Svaren skall vara inne senast den 10/4. Adressen :

UFO- Center Karlskoga c/o Owe Lewitzki Bladvägen 25
691 48 Karlskoga.

På tal om adresser; det var ett tag sedan vi flyttade till den nu aktuella adressen, men fortfarande envisas somliga med att skicka på vår gamla adress, med den verkan att de får breven i retur. Postverket har dock den trevliga vanan? att skriva vår nya adress på baksidan på breven och skicka dem "Åter avsändaren" som det heter. Ett flertal av er har tyvärr råkat ut för detta, så nu ger vi er den aktuella adressen : IUSI c/o Bo Roslind Västmannavägen 2 E 734 00 Hallstahammar.

Redaktionen

Hur långt kan man räkna?

Talen tar aldrig slut någon gång. Om något tal antogs vara det största tänkbara behövde man ju bara lägga till 1 och så hade man ett högre tal. Man kan också räkna hur långt som helst, bara man kan en del knep för att skriva de mycket höga talen.

Däremot kan man inte räkna hur långt som helst i den meningen att man rabblar upp talen i ordning - ett, två, tre och så vidare till låt oss säga en miljard om man på slutet skall dra hela ramsan niohundranittioniomiljoner-niohundranittioniotusen-niohundranittionio och så till slut en miljard. Det skulle ta en hel livstid att räkna till en miljard på det sättet - det finns bara 3,5 miljoner sekunder på ett år så livet är lite för kort.

Tal som slutar på bara nollor är ganska lätta att uttala fort - en etta med hela trettio nollor efter blir en kvintiljon, men vore alla siffrorna i ett 31-siffrigt tal olika skulle det ta flera minuter att uttala det. Jag har hemma en uträkning från en datamaskin av talet π , som man använder då man räknar med cirklar, sfärer och sånt. Den uträkningen består av 20 000 siffror som kaommer alldeles slumpvis: det tar mer än fyrtio minuter att rabbla upp dem om man är mycket flink i tungan.

Matematikerna kallar alla tal som är över ett för stora tal och alla under ett för små. I praktiken har man inte användning för hur stora tal som helst, men matematikerna har teoretiskt intresse för dem. Det högsta tal vi strängt taget skulle behöva använda är en etta följd av 79 nollor och det kallas för Eddingtons tal. Det var nämligen den engelske fysikern Sir Arthur Eddington som beräknade att det fanns så många protoner och elektroner i universum. Protoner och elektroner är de partiklar jämte neutroner som bygger upp alla våra atomer. Matematikerna skriver inte ut alla de 79 nollorna - man skriver istället 10 upphöjt till 79 där 79 kallas för exponent: 10^{79} .

Några barn gav ett namn åt ett tal större än så: det var ett par amerikanska matematiker som bad sina ungar döpa det tal som har en miljon nollor. De kallade det gogol. Nå, men det tal som är 10 upphöjt till gogol - det kallade de en jättegogol eller gogolgogol. För att skriva en gogolgogol med en siffra per millimeter räcker inte universum till.

Ett annat stort tal kallas Skewes efter den sydafrikanske matematiker som en gång behövde det. Det kan bara skrivas med matematikerns knep att använda exponenter: det är tio som upphöjs till tio och upphöjs till 34. Om det skrivs med en siffra per millimeter så blir det en miljon miljarder ljusår långt eller bortåt hundra tusen gånger längre än vad vi tror att det är till universums yttersta utkant.

Det finns oändligt många hela tal men egendomligt nog räknar den moderna mängdläran med att det finns flera sorters oändlighet. Oändligheten av alla punkter på tallinjen är större än antalet hela tal och oändligheten av alla geometriska är ännu större. Man använder den hebreiska bokstaven alef för att markera en oändlighet och det finns nu alef-noll, alef-ett, och alef-två, och kanske flera till.

Den gemensamma för alla oändligheter är att ingen av oss kan föreställa sig någon av dem. Men räkna med dem kan vi.

Källa: Bara fem minuter, av Sten Söderberg.

SLAGRUTA
SVARTKONST ELLER VETENSKAP.

De förbjöd mig att begagna denna slagruta och hade mig att avvärja alla mellanhavande med djävulen under det de envist framhöll att jag fäster litet heligt vax vid båda ändarna och frambesvärjer den onde anden, då den spinner.

Gaspar Schott, tysk jesuit, 1659

Från det femtonde till det artonde århundradet upptäcktes många mineraltillgångar i Tyskland, Böhmen och Frankrike med hjälp av slagruta.

En vanligt förgrenad kvist, avskuren från ett växande träd, kom till liv i händerna på en människa, som förde den över marken. Plötsligt och kraftigt far den neråt och uppåt samt vrider sig över en vattenkälla eller en malmfyndighet. Men inte alla tycks äga kraften, som kom att bli så omtvistad, och somliga slagrutemän drevs i olycka på grund av sin förmåga. På 1600-talet fick baron de Beausolei all sin egendom konfiskerad och sattes i Bastiljen tillsammans med sin fru. De anklagades båda för häxeri. Med hjälp av slagruta hade de i Frankrike funnit mer än 150 fyndigheter av guld, silver, koppar, bly, zink, antimon, järn, svavel och antracitkol. Deras öde hindrades dock inte den berömde tyske kemisten Rudolf Glauber att under flera år studera fenomenet, vilket han beskrev i en bok om bergshantering, publicerad 1652.

Ett halvt århundrade senare skrev Abbé Vallemont en bok med titeln "Ockult fysik eller Avhandling om slagrutan". Samtidigt kom en bredsida från en viss fader Lebrun, betitlad, "Kritik av de vidskepliga, hemliga förhållanden som har förvållat folket och förvirrat vetenskapsmännen". Abbé Vallemont tänkte sig att magnetism och elektricitet orsakade kvistens skakningar, medan Fader Lebrun hade åsikten att det var djävulens verk. Sedan dess har fenomenets förklaring sträckt sig från universell magnetism och animal elektricitet till kroppars utstrålning. Den nya hypotesen har följt den andra.

1900-talsuppfattningar.

Nu för tiden diskuteras slagrutan vid internationella kongresser, och många vetenskapsmän försöker att klara ut mysteriet. 1916 offentliggjorde Nikolai Kashkarov, ingenjör och professor vid Teknologiska institutet i Tomsk, en avhandling. I den visar han att det är slagrutemannen själv som reagerar bättre än vilket som helst annat instrument på förändringar i luftens joniseringsgrad eller den atmosfäriska elektriciteten. Sådana förändringar, påstod han, ägde rum över de ställen där underjordiskt vatten eller mineralådror gick fram. Kashkarov kunde emellertid inte förklara vad det var som fick kvisten att peka ner. Ingengörerna Boris Tarejev och Yvegeni Simonov, som studerat slagrutors uppförande ovanför underjordiska elkablar och ansamlingar av underjordiskt vatten, kunde 1944 visa att medan alla nyss avskurna kvistar från valfritt, levande träd ägde den magiska förmågan, hade endast tre på hundra individer det rätta handlaget. I händerna på en individ, som äger detta rör den sig inte bara upp och ner utan faktiskt, ibland snurrar den runt, vilket händer vid passage av en nedgrävd elkabel eller underjordiskt vatten som strömmar mot ytan. De två forskarna kom fram till slutsatsen:

"Slagrutan är det enklast möjliga elektrofysiska instrumentet".

Kvisten är superkänslig och påverkas av en kraft som till storlek är en miljon gånger större än den som rör galvanometer nålen. Ingen-ting påverkar dess "magiska" förmåga. Varken gånghastigheten eller spä-nningen i kabeln - inte heller avskärmning av operatören från elkabeln genom gummiskivor eller järnplåtar tycks spela någon roll, vilket också gäller för elkabelns blyisolering. Endast då vattnet flyter genom en gummislang nekar kvisten göra utslag.

De två männen trodde att slagrutan kunde komma till tekniskt bruk, såsom att lokalisera fel på elektriska kablar eller vattenledningar under marken. De fann också att det var något av magi med det hela. För det för-sta måste kvisten vara färsk och tagen från ett växande träd. Inom två, tre dagar avtog känsligheten markant. En annan sak: om kvisten varit bruten och sedan växt vidare, i och med att den läkts, var den obrukbar.

EN MODERN MODELL

En leningradgeolog, Nikolai Sochevanov, rapporterade i april 1966 inför Moskväs Sektion för Bio-information om de studier som en större grupp av geologer, geofysiker och fysiologer samlat. De grundläggande ex-perimenten försigick i norra Kirigizien och i transbaikalområdet. De upp-täckte att malmförekomster hade större effekt än vatten på slagrutan. En flod fick den att snurra två gånger, en bäck en gång, en bly- och zink-förekomst i Arsa 18 gånger över en sträcka på 10 meter. Detta var ett un-dantag, för det var en mycket rik fyndighet. Experimentet visade att slag-rutan utvisade malmådror med en tjocklek på endast 4-6 tum.

För att utreda varför slagrutan vrider sig runt istället för att endast gå upp och ned, tillverkade Sochevanov en metallslagruta i form av ett uppochnedvänt U. Och konstigt nog gav den lika bra resultat som en kvist. Denna moderniserade slagruta var gjord av ståltråd med en tjocklek av 3-4 mm och var ett slags utstuderad antenn. Sochevanov gav mig dessa detaljer: När färdhastigheten går upp till över 60 km/tim minskar antalet vridningar starkt i förhållande till den man erhåller över samma distans vid lägre has-tighet. Detta betyder att jordens magnetfält inte har något med det hela att göra, för om så vore fallet, skulle antalet passerade magnetlinjer vara större per tidsenhet ju högre hastighet operatören hade.

Slagrutemannen for i en öppen lastbil och i en liten buss med me-tallkabin. Resultatet blev detsamma i båda fallen. Därför kunde det elektri-ska fältet utrangeras som förklaring. Ylle- och gummihandskar gjorde ingen skillnad, men det gjorde läderhandskar. Den "magiska" förmågan hos en slag-ruta försvann genast då man hade läderhandskar - ett annat mysterium. För att öka känsligheten på slagrutan försökte man göra den större samt förbinda 1,5 m tråd till operatörens handleder. Detta sänkte känsligheten tiofalt. Oper-atören fick ha en kraftig hästskomagnet fäst bakvid på sitt huvud. Då mag-neten fördes upp till hans huvud, konstaterade man att utslagen minskade i antal, men när magneten hölls på ett avstånd av c:a 8 tum, snurrade slag-rutan plötsligt åt det andra hållet. Varför detta hände är inte klarlagt.

Tre slagrutemän testades, sedan de försatts i hypnotiskt tillstånd av leningradhypnotisören Alexi Zakharov. Han försökte suggera dem att spin-nhastigheten skulle öka men lyckades inte med detta. Om något hände så var det att hastigheten tenderade att minska, möjligen beroende på att opera-törens händer blev kraftlösa. När en operatör som ägde känsligheten för kraften, berörde händerna på en som höll slagrutan men som inte var känslig, kom vanligtvis slagrutan åter till liv igen. Ibland kunde en som var okänslig ta förmågan från en känslig genom att beröra dennes händer. Att försöka för-stora effekten genom att två eller flera känsliga höll varandras händer, ut-föll utan verkan. Utslaget förblev vid det som kännetecknade den känsligaste.

Som avslutning berättade Sochevanov: "Vi vet ännu inte till vad nytta slagrutan kan komma inom det geofysiska området. Men vi har funnit att den ständigt börjar arbeta i närheten av geofysiska avvikelser, snarligt förändringar i jordens elektriska fält."

För att lösa mysteriet med slagrutan måste vi ännu leta efter många delsvar. Men en sak är redan helt klar, slagrutan är ett system bestående av en levande organism samt en levande kropp. Det är inget mystiskt med det. Det är helt enkelt bara ytterligare ett vetenskapligt problem.

Kanske står vi på tröskeln till återupptäckten av en av de äldsta undersökningsmetoderna, som på vetenskaplig grund, kan hjälpa oss att lösa problem, vilkas lösningar ligger utom räckhåll för de nuvarande mest effektiva metoderna, som geofysikerna använder.

Anna-Nita Nilsson/SAT

KÄLLA: Sökaren Nr 3-4 1969. Årg. 6.

STJÄRNA VEDERLÄGGER EINSTEIN

Den ofattbara kraften hos en sömdersprängd stjärna på gränsen till yttre rymden kan komma att vederlägga naturlagarna rapporterade en grupp brittiska vetenskapsmän.

Forskarteamet som leds av dr J S Allen och Geoffrey Endean vid Oxford-universitetets fakultet för ingenjörsvetenskap, har dragit slutsatsen att de electro-magnetiska fälten i den virvlande crabnebulosan färdas med en hastighet av 588 500 km/per sek.

Vetenskapsmännens rapport som publicerats i sista numret av tidskriften The Nature förefaller vederlägga de beräkningar som gjorts av Albert Einstein. Einstein konstaterade 1905 att ingen partikel kan färdas med större hastighet än ljusets - 300 000 km/sek.

Crab-nebulosan ligger 5 000 ljusår från jorden. Distansen i kilometer är lika med antalet sekunder på 5 000 år multiplicerat med ljusets hastighet: $157,680,000,000 \times 300,000$.

De brittiska forskarna har studerat de ofattbart våldsamma processerna inne i nebulosan. I centrum ligger kärnan av en tidigare supernova, en stjärna som plötsligt exploderade. Själva kärnan är enligt forskarnas beräkningar bara 16 km i diameter men det utstrålar 100 ggr mer energi än vårt planetsystems sol. Den är så kompakt att en bit av en sockerbits storlek väger 100 miljoner ton. Stjärnan roterar 33 varv i sekunden. Rotationen har utlöst en fantastisk virvelström som sliter med sig allt inom 1 500 km avstånd. Innanför denna cirkel för sig alla electro-magnetiska fält med mindre hastighet än ljuset. Utanför är hastigheten större än ljusets. Stjärnans enorma magnetkraft förhindrar magnetfälten att försvinna i rymden.

Källa: Arbetet 70 10 26.

REGNVÄDER I RYMDEN NÄR PROTONER TRÄFFAR JORDEN.

Regn har länge betraktats som ett led i vattnets kretslopp på jorden, men en del av vattnet i atmosfärens övre skikt bildas med rymdkrafternas hjälp. När de kraftiga protonströmmarna från solen når jorden, kolliderar de med fria elektroner och bildar väteatomer. Dessa reagerar i sin tur med det atmosfäriska syrets atomer och blir "rymdvatten". Berättar nyhetsbyrån APN.

Källa: UFO-nytt 1/78

ÖVRE ATMOSFÄREN UTFORSKAS:

Planeterna på ett stort samprojekt i atmosfärsforskning med deltagande av Finland, Norge, Sverige, Frankrike, Storbritanien, Spanien, Tyskland och ev, Sovjet håller på att förverkligas. Med hjälp av två Kraftiga radarsändare, placerade i Tromsö och mot-yagstationer i Tromsö, Kiruna och Sodankylä skall den övre atmosfären i höjdintervallet 85-2000 km utforskas. Projektet har namnet EISCAT efter European Incoherent Scatter Facility och beräknas kosta ca 70 Mkr. Sveriges andel uppgår till ca 7 Mkr.

Utforskningen av jordens övre atmosfär har alltid varit något av en Skandinavisk specialitet. Norrmännen gjorde tidigt, redan i slutet av 1800-talet, viktiga insatser i studiet av norrsken. Namn som Störmer och Birkeland är inskrivna i den geofysiska forskningshistorien.

Det är ganska naturligt att de nordiska länderna tidigt inriktade ett vetenskapligt intresse på detta område. Tvärs över nordkalotten, på 65-70° nordlig bredd, passerar den s k norrskenszonen, där norrskenen som regel flamlar som mest intensivt. Denna aktivitet avtar såväl mot norr som mot söder.

Utforskning av den övre atmosfären har också fått naturliga centra på polarkalotten. Nordlyseobservatoriet i Tromsö, och de geofysiska observatorierna i Kiruna och Sodankylä.

NORRSKENSZONEN.

Det finns två zoner på jorden där norr- respektive sydsken uppträder, en på vardera halvklotet som sträcker sig i ovaler kring de geomagnetiska polerna. Men det är bara i norra Skandinavien som de passerar gammal kulturbygd med relativt väl utbyggda sociala funktioner och kommunikationer.

Den geofysiska förklaringen till att norrskenszonen ligger där den ligger beror på jordens magnetiska kraftlinjer här övergår från att vara slutna till att vara öppna. Se Bild 1. Detta får en rad konsekvenser för den övre atmosfärens kemi och fysik. Området över polarkalotten, som omsluts av norrskenszonen, skiljer sig geofysiskt från den övriga delen av jorden, varför gränsområdet blir speciellt intressant.

Vad ligger då bakom ansträngningarna att utforska den övre atmosfären? Naturligtvis är det ett vetenskapligt motiv i sig själv att utforska det okända men de bakomliggande drivkrafterna har vidare perspektiv än så.

SAMBANDEN MELLAN SOL OCH JORD.

Nära förbindelser mellan solen och jorden upprätthålls medelst elektromagnetisk strålning och partikelflöden. Den s k solvinden utgör en viktig förbindelselänk som transporterar solens utflöde av materia och olika slag av materia och olika slag av störningar till jorden. När solvinden träffar jordens magnetfält skapas den starkt asymmetriska formen av jordens magnetosfär. Bild 1.

Informationsöverföringen från solen sker sedan antingen indirekt genom att själva magnetosfären påverkas eller direkt genom att solpartiklar kan ta sig in i magnetosfären och fångas eller ledas av de magnetiska kraftlinjerna, samt genom elektromagnetisk strålning, som tränger djupt ner i jordens atmosfär. Därvid uppkommer en rik flora av energiomvandlingar. Nya partiklar och nya strålningsformer skapas, kemiska reaktioner inträffar etc.

Dessa ofta mycket komplexa kemiska och fysikaliska processer är ännu inte på långt när kartlagda. Solen och dess mångfacetterade aktiviteter har ett dominerande inflytande på jordens magnetfält och dess övre atmosfär och vi börjar ana att sambanden är "starkare" än vad vi tidigare trott.

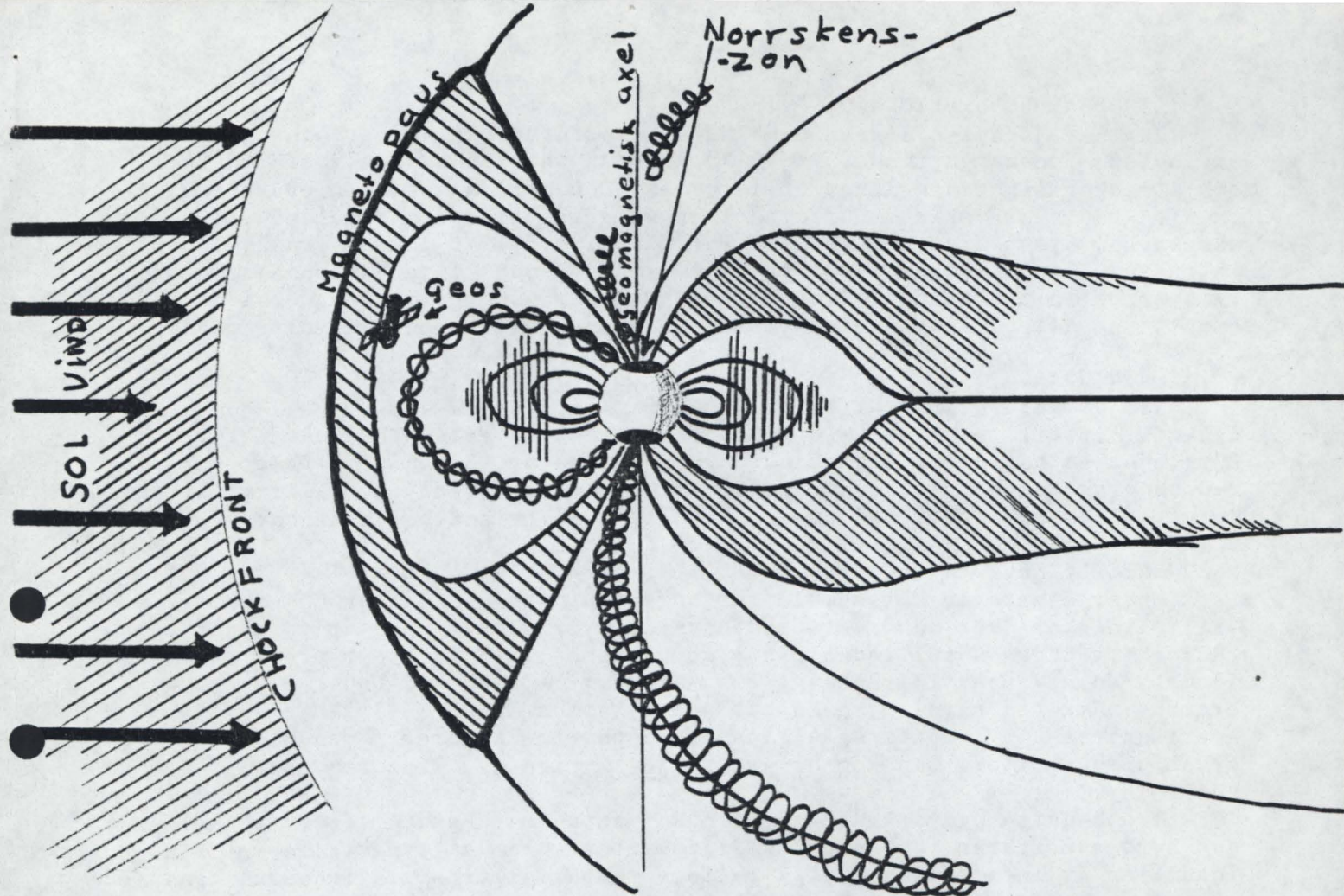

Bild 1.

Jordens magnetosfär i förenklad skiss. Solvinden "trycker" på jordens magnetfält så att den får en starkt asymmetrisk form.

Inom norrskenszonen är kraftlinjerna

öppna och utanför är de slutna. En sluten kraftlinje förbinder en punkt på norra halvklotet med en annan punkt på södra halvklotet.

Laddade partiklar, elektroner och protoner, som kommer från solen har som regel svårt att "korsa" dessa slutna kraftlinjer. De fångas istället in i slutna system formade av kraftlinjerna. I spiralbanor skruvar de sig runt dessa i ständig svängning mellan vändpunkterna på norra och södra halvklotet. Detta utgör den fysiska bakgrunden till den zon som innehåller infångade partiklar. Denna kallas ofta strålningsbältena, ett uttryck som skapades innan mätningarna fastslog att hela zonen var fylld av partiklar av olika slag och energi.

Faller de laddade partiklarna istället in vid polerna, där kraftlinjerna är öppna, är den magnetiska vägen öppen ned till jordytan. I spiralbanor rusar de nedåt och endast atmosfärens bromsande och absorberande inverkan hindrar jordytan att utsättas för en intensiv partikelstrålning.. Genom att lägga en jordsydkron satellit som hänger över ekvatorn på en magnetisk kraftlinje på 36 000 km höjd kan man studera vad som sker på en geofysisk sammanbindningslänk. Den europeiska rymdorganisationens, ESRO, planerade magnetosfärsatellit, GEOS, har till uppgift att bevaka vad som sker på en kraftlinje som når jordytan i närheten av Tromsö i Nordnorge. Detta är av stort intresse för EISCAT-projektet.

ATMOSFÄRENS UPPBYGGNAD.

Närmare jordytan ligger den lägre atmosfären där vädret och de meteorologiska fenomenen finns. På 10-15 km höjd tar den övre atmosfären vid och sträcker sig sedan långt ut i rymden. Den övre atmosfären brukar delas in i en rad olika skikt. Hur uppdelningen görs beror som regel på vilka egenskaper hos atmosfären det gäller. För EISCAT's del är jonosfären av störst intresse. Den sträcker sig från ca 60 km höjd och flera hundratals km ut i rymden. Detta skikt innehåller fria elektroner och positiva joner i en sådan omfattning att bl a dess elektriska egenskaper blir speciellt utpräglade.

MÄTNINGAR.

Att vi vet relativt lite om den övre atmosfärens kemi, fysik och dynamik har till stor del sin grund i svårigheten att utföra mätningar. Rymdtekniken har därvidlag skapat nya möjligheter. Sedan 1950-talet har man med sondraketer gjort stora framsteg. Men ett raketskott kan aldrig bli annat än ett stickprov i ett medium som kännetecknas av snabba växlingar.

SATELLITER.

Under senare år har satelliter börjat utnyttjas. De ger möjligheter till mätningar över längre tidsintervall. Svårigheter uppstår dock när det gäller att lägga satellitbanor som gör det möjligt att observera i den lägre jonosfären, dvs på tillräckligt låga höjder, 100-200 km. Under 200 km bromsas nämligen satelliten snabbt upp av atmosfären. 1973 sände amerikanerna upp jonosfärsatelliten Atmospheric Explorer 3 med sådana observationsuppgifter. Den kommer att följas av två nya Explorer-satelliter under 1975.

Trots dessa nya framsteg är och kommer de markbundna observationerna av den övre atmosfären för lång tid framöver att dra det tyngsta lasset vid insamling av information. Detta gäller framför allt de viktiga studierna av atmosfärens oftast mycket dynamiska växlingar och deras samband med solen.

RADIOTEKNIK

Det finns flera olika metoder att studera den övre atmosfären från marken. En stor och viktig grupp av dessa bygger på radioteknik. Man kan sända ut radiovågor av olika frekvens från marken och studera hur dessa reflekteras i jonosfärens olika elektriskt ledande skikt, en slags radar-teknik. Man kan också registrera absorptionen av det kosmiska radiobruset när det passerar jonosfären. Dessa metoder används idag på många observatorier och bildar ett globalt nät.

När den utsända radiofrekvensen ökar når radiovågen högre upp i jonosfären. Mot dess laddade elektroner och joner reflekteras radiovågen helt och/eller delvis, se Bild 2.

PRINCIPEN FÖR EISCAT

Tekniken bakom EISCAT ger oss radikalt nya möjligheter att observera en rad parametrar på olika höjder inom jonosfären. Den presenterades första gången och bevisades hålla vad den teoretiskt lovade i slutet av 1958.

Genom att sända ut radiovågor med betydligt högre frekvens än vad annan teknik utnyttjar kommer vågorna att tämligen opåverkade "braka igenom" atmosfären rakt ut i rymden. På sin väg genom jonosfären kommer de dock att sätta fria elektronerna, som bygger upp det jonosfäriska plasmat, i svängningar. Dessa kommer då att fungera som små mikroskopiska radioantennerna, som själva utsänder radiovågor åt olika håll.

Dessa radiovågor kan sedan registreras med hjälp av känsliga antennsystem på marken. Tekniken har fått namnet inkoherent spridning. Genom att studera egenskaperna hos den mottagna signalen kan man få uppgifter med god noggrannhet om en rad egenskaper i jonosfären, såsom elektrontäthet, elektrontemperaturen, temperatur och sammansättning av positiva joner, rörelsehastigheten hos plasmat, flödet av inkommande elektroner, elektriska strömtätheten, elektriska fältstyrkan, sammansättningen av de neutrala gaserna etc.

Dessa och andra parametrar kan studeras inom ett så brett höjdintervall som 85-2000 km vilket inte kan täckas av någon annan teknik ensam.

Inkoherent spridningsteknik har använts vid några observatorier i USA, Peru, Frankrike, Storbritanien och Sovjet.

Jämfört med EISCAT ligger dessa anläggningar på låga latituder. Inom norr- och sydskenzonerna finns idag endast en mindre anläggning i gång i Alaska.

KRAVEN PÅ EISCAT

För att genomföra mätningar med inkoherent spridningsteknik krävs stora antennanläggningar avstämde för höga frekvenser, hög sändareffekt och datorer som klarar av en avancerad signalanalys.

Hittillsvarande anläggningar har haft sändning och mottagning placerad på samma plats. Eftersträvar man en tredimensionell sondering av jonosfären krävs antingen rörliga antensystem och/eller att mottagningen sker på fler geografiskt skilda platser. Önskar man hög upplösning i höjddled krävs en smal, väldifinierad utsänd radarpuls samt hög frekvens överstigande 50 MHz.

I det nu planerade projektet tillfredställer man kraven genom att låta mottagningen ske på tre platser vid de tre etablerade geofysiska observatorierna i Tromsö, Kiruna och Sodankylä. Dessutom väljs så höga frekvenser som 224 (VHF) och 933 (UHF) MHz (VHF står för mycket höga frekvenser och UHF för ultra-höga frekvenser).

INTERNATIONELLT SAMPROJEKT

Anläggningens uppbyggnad framgår av Bild 3. Naturligtvis blir ett projekt av dessa dimensioner dyrbart. Redan när de första diskussionerna om projektet togs upp i slutet av 1960-talet förutsattes att det skulle bli ett internationellt samprojekt både vad det gällde finansiering, drift och analys av de mycket stora datamängder som skulle samlas in. Det är också nu planerat att bli ett samprojekt mellan olika vetenskapliga organ i Finland, Frankrike, Norge, Storbritanien, Sverige och Tyskland. Dessutom finns ett uttalat intresse från Sovjets sida att delta med en mottagarstation i Murmansk. Det beslutsmässiga nuläget i respektive stater, se nedan.:

Beslutssituationen var i april -75 följande.

Finland: Beslut fattas av regeringen våren 1975

Frankr. Centre National de Recherche Scientifique är handläggningsorgan. Alla beslut fattade, kostnaderna täckta.

Norge: Norges Allmän Vetenskapliga Forskningsråd är handläggningsorgan. Alla beslut fattade, kostnaderna täckta

Storbrit: Science Research Council är handläggningsorgan. Beslut fattat under förutsättning att regeringen ger pengar. SRC gör projektstudie på VHF-sändaren. VHF-delen är helt beroende av Storbritanniens medverkan.

Sverige: Statens naturvetenskapliga forskningsråd är handläggningsorgan. Regeringen hade i skrivande stund ännu ej fattat sitt beslut.

Tyskland: Max-Planck-Gesellschaft är handläggningsorgan. Samtliga beslut fattade, kostnaderna täckta.

Sovjet: Sovjets vetenskapsakademi har fattat ett positivt principbeslut. Den fortsatta handläggningen var ej klar i skrivande stund.

Mycket talar i dag för att EISCAT-projektet kommer att kunna genomföras. Skandinavien får då en världsunik anläggning för studier av den övre atmosfären.

EISCAT's placering i närheten av de båda raketuppskjutningsfälten på Andöja i Nordnorge och ESRANGE vid Kiruna samt de tre inblandade geofysiska observatorierna, där redan omfattande jonosfärstudier bedrivs, ger unika möjligheter till närasamordning av olika slags observationer. Dessutom planerar ESRO att sända upp en geostationär satellit placerad på en magnetisk kraftlinje som har ett av sina markfästen, de sk konjugerade punkterna, i närheten av Tromsö. Nya beräkningar visar att detta under lugna förhållanden ligger mitt emellan Tromsö och Kiruna men skiftar i takt med störningar på solen.

PÅVERKAR SOLSTÖRNINGAR KLIMATET?

Under senare år har det framkommit allt fler belägg för att solens styrande inverkan på förhållandena i den övre atmosfären kan förmedlas långt ned i den lägre atmosfären. Störningar på solen påverkar den övre atmosfären, som i sin tur kan ha effekter på klimatet. I England har man t o m hävdade att jordbrukets produktivitet skulle ha samband med variationer i den övre atmosfären. Om den övre atmosfären visar sig vara dynamiskt kopplad med den lägre öppnar sig nya perspektiv; möjligheten att göra vissa långtidsprognoser för jordens klimat.

Ännu är dock de mekanismer som kopplar samman den övre och lägre atmosfären föga kända.

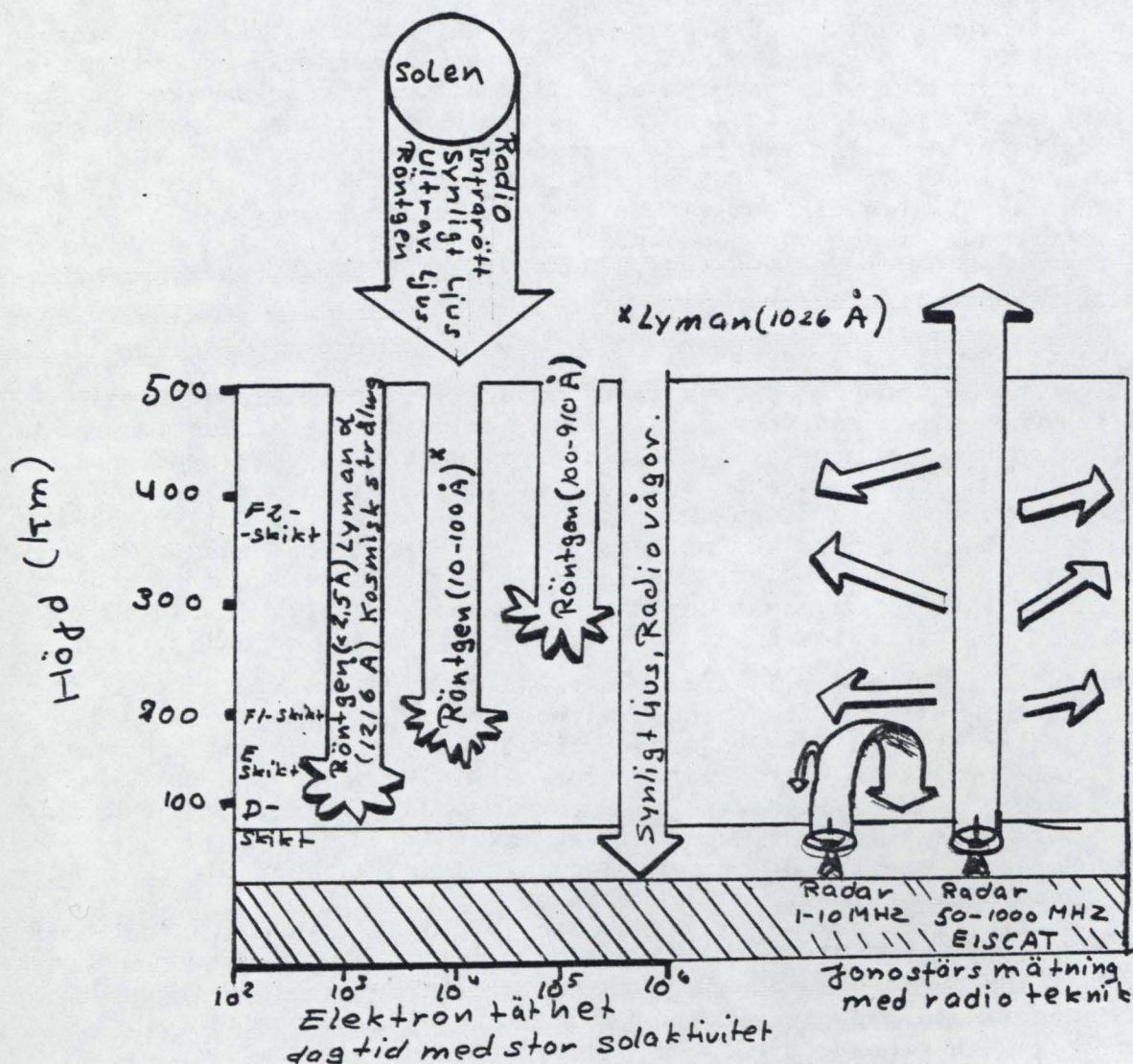

Bild 2. Jonosfären sträcker sig från ca 60 km upp till flera hundra km höjd. Den kännetecknas av förekomsten av fria elektroner och positiva joner, vilka gör jonosfären elektriskt ledande. Elektronerna och jonerna bildas genom att elektromagnetisk strålning av olika våglängder, från i huvudsak solen, och att laddade partiklar, protoner etc; tränger in från solen och övriga rymden reagerar med den tätande atmosfären. Jonosfären brukar indelas i olika skikt D-, E-, och F1- och F2-skikten. Se bilden.

Mätning av jonosfären kan ske dels med raket och satelliter, dels från marken med hjälp av radioteknik. Man kan mäta jonosfärens absorption av det kosmiska radiobruket på 30 MHz eller sända upp radiovågor, radartechnik, mot jonosfären. Radiovågor med en frekvens av max ca 10 MHz reflekteras helt eller delvis mot olika nivåer, dessa reflekterade vågor kan sedan studeras.

Ökas frekvensen över 50 MHz passerar radarimpulserna tämligen obehindrat igenom jonosfären. Därvid sätts de fria elektronerna i svängning så att de sänder ut radiovågor i alla riktningar. Studiet av dessa radiovågor är den beräknade principen i EISCAT-projektet.

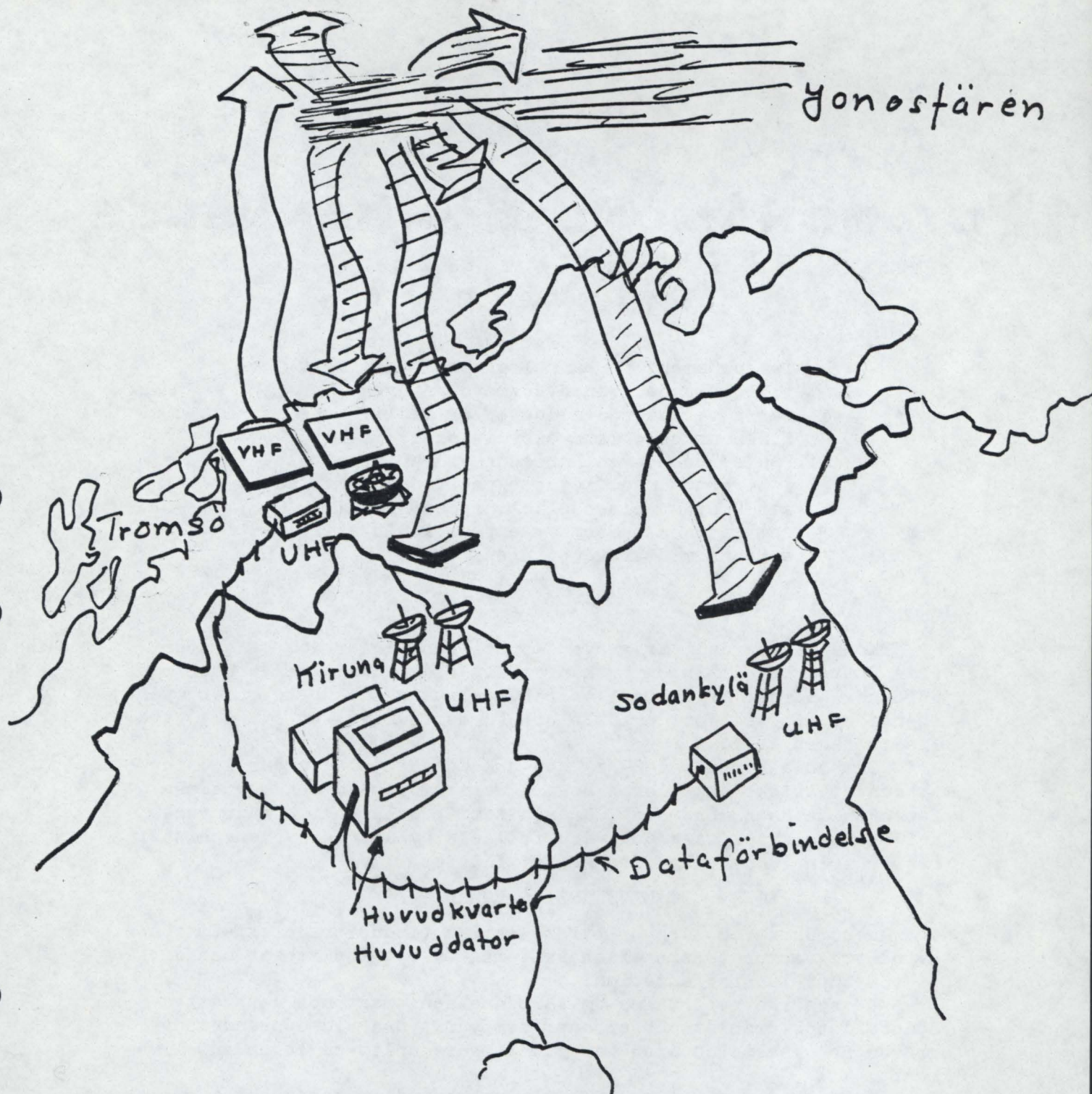

Bild 3. Den planerade EISCAT-anläggningen i norra Skandinavien. Anläggningen fungerar som en vanlig radaranläggning som sänder ut pulser med hög frekvens. Två sändare placeras i Tromsötrakten. En sändare för 933 MHz, UHF, har fast antenn, paraboloid med 45 m diameter, riktad längs de geomagnetiska kraftlinjerna. Effekten är planerad till 2 MW. Mottagningen sker i Kiruna och Sodankylä. På varje plats placeras två paraboloidantennor som är rörliga och har 25-30 m diameter.

Den andra sändaren i Tromsö arbetar på 224 MHz med en effekt av 5 MW. Mottagningen sker också i Tromsö. Som antenn användes ett fast system med en yta av minst 10 000 m². Storbritanien ansvarar för den sändaren. De tre observatorierna sammanbinds med fasta telefonförbindelser. Synkroniseringen av tiden sker med cesiumklockor med en noggrannhet inom 0,000001 sekund.

Ledningen och centraldatorn för bearbetning placeras i Kiruna. EISCAT skall ledas av ett råd, där alla de deltagande organisationerna är representerade. Det rådgivande organet för forskverksamheten utgörs av en vetenskaplig kommitté. För ledningen ansvarar en direktör och två bitr direktörer.

TUTANCHAMONS FÖRBANNELSE

Tutanchamons förbannelse har åter slagit till. Vid den senaste gravöppningen för några veckor sedan dog en av medlemmarna i den arkeologiska expeditionen hastigt. Professor George Harisson vid universitetet i Liverpool som ledde expeditionen omtalade att "förbannelsen släckt ljuset i Kairo" samt att en medlem av expeditionen avlidit i samband med gravöppningen.

Konungarnas dal där graven är belägen ligger 480 kilometer från Kairo. Det är ingen tvekan om att i den händelse Tutanchamons förbannelse inte är ansvarig för händelserna så har legenden återigen försetts med gott bränsle och kommer säkert att stå sig ytterligare några år....

Det hela började 1923 då ett arkeologiskt lag under ledning av den brittiske arkeologen Howard Carter öppnade den egyptiske faraonen Tutanchamons grav. Graven som är belägen i Konungarnas dal och som anses vara det värdefullaste fyndet i Egyptens historia härrör från 1340-talet före Kristi födelse.

LIVSFARLIG LEGEND

Lord Carnavon, den brittiske earlen finansierade expeditionen, avled tre veckor senare efter sviterna av ett moskitbett och därpå följande lunginflammation.

De otaliga reportagen om förbannelsens makt och de hastiga dödsfall som drabbat de personer som varit med vid öppnandet av graven de senaste 40 åren har ytterligare spätt på legendens livskraft.

Tutanchamon var i och för sig en obetydlig farao och regerade inte i mer än sex år innan han dog 18 år gammal. Men hans arkeologiska betydelse beror på hans politiska obetydlighet. I egenskap av en av de mindre betydande faraonerna undgick hans grav att plundras strax efter hans död och ingången till hans grav täcktes av bråte som arbetarna drog fram då de grävde en grav åt en senare farao.

Hans mumie och begravningsattiralier kom därför att bli bevarade i sitt ursprungliga skick tills graven öppnades av Carter i februari 1923. Carter placerade begravningsutrustningen i nationalmuseet i Kairo men placerade åter mumien i graven innan han åter förseglade denna.

VAR DET MORD?

Nyligen begav sig professor George Harrison från universitetet i Liverpool till graven med ett vetenskapsteam bl a en tandläkare, en läkare och en grupp specialister på röntgenfotografering. Forskarlaget öppnade åter graven och tog ett 50-tal bilder av mumien. De hoppas med hjälp av röntgenbilderna avgöra dödsorsaken - som tros ha varit mord.

På onsdagen när Harrison återvände till London möttes han av ett pressuppdåd som frågade honom om Tutanchamons förbannelse.

"Det finns ingenting om förbannelsen i inskriptionerna i graven" sade Harrison, men pressmännen framhärade för att få ytterligare detaljer.

Harrison medgav slutligen att han själv inte drabbats av förbannelsen men att flera "underligheter" inträffat i samband med gravöppningen.

KÄLLA: S.D.S 13.12.68

Ljushåriga och blåögda indianer

Ljushåriga och blåögda indianer har påträffats i ett djungelområde i Amazonas, meddelar brasilianska indianstiftelsen Funai.

Schefen för Funais forskningsavdelning Paulo Monteiro dos Santos har skrivit en redogörelse om detta möte och delar av denna rapport har publicerats i lokaltidningar. Enligt dessa utdrag påträffades dessa indianer vid en stor landsväg.

Indianer ur en annan stam som hjälpte Funai-männen kunde inte göra sig förstådda av de ljushåriga och blåögda. Några övriga detaljer meddelas inte.

Man har länge känt till de sällsamma indianernas existens men aldrig förr lyckats få kontakt med dem. Funai tänker skicka ut en ny expedition i april för att försöka utröna mer om de blonda indianerna.

KÄLLA: S.K.D 20.02.71

Väderprognos förutser cyklon innan den bildas.

Australiska vetenskapsmän arbetar nu på ett väderprognossystem som skall kunna utfärda cyklonvarningar t o m innan cyklonerna egentligen har börjat bildats.

Projektledaren dr Angus McEwan har byggt en simulator, som återger i miniatyr de betingelser under vilka tropiska oväder uppstår, och med vars hjälp man skall utröna varför de gör det.

Simulatorn består av en genomskinlig plasttank, 760 mm i diameter och 380 mm hög. Den är monterad på en roterande skiva och är fylld med vatten med uppslammade polystyrenkorn. Tanken roterar med 60 rpm - 86 400 gånger snabbare än jorden.

Apparaten simulerar effekten av s k tropisk konvektion - uppåtströmmande varmluft - över oceanerna, plus jordrotationen.

Detta är grundbetingelserna för att de tropiska vädersystemen ska uppstå som någon gång - men bara någon gång - utvecklas till cykloner.

Källa: Ny Teknik Nr. 33/1976

H.Ekstrand/SAT.

Stuttgart bygger planetarium.

Världens mest moderna planetarium är under uppförande i Väst-Tyskland. Det är firman Zeiss som skänkt staden Stuttgart denna himmels-teater.

Den närmaste motsvarigheten till Stuttgart-planetariet finns i USA, även det har utarbetats av Zeiss. I planetariet skall man kunna se satelliters och för länge sedan slocknade kometers banor, och man skall utan svårighet kunna "ta fram" en solförmörkelse som inträffade för år 1000.

Ny Teknik 7/77

Stockholms UFO-Förening

Ansluten till Riksorganisationen UFO-SVERIGE

VERKSAMHETSBERÄTTELSE
Stockholms UFO-förening
verksamhetsåret 1981

Tredje verksamhetsåret

Styrelse

Christer Nordin	ordförande
Peter Andersson	vice ordförande
Göran Norlén	sekreterare
Christer Lind	kassör
Kurt Hedman	ledamot
Sten Dramstad	suppleant
Heikki Virtanen	suppleant

Sammankomster

Under året har följande sammankomster hållits:

- 1 årsmöte
- 12 föreningsmöten
- 8 styrelsemöten
- 1 riksstämma (föreningen stod som arrangör för årets riksstämma)

Samtliga möten är protokollförda.

Medlemsantal

Antalet medlemmar var vid årsslutet 79 stycken (registrerade) en ökning från 1980 med 20 stycken. Av dessa 79 stycken var 35 stycken under eller lika med 25 år.

Föreningens ekonomi

Föreningens inkomster och utgifter samt den ekonomiska ställningen framgår av separat sammanställning samt revisorernas berättelse.

Föreningen har sökt och fått lokalt aktivitetsstöd under året.

Medlemsavgiften beslöts på årsmötet vara oförändrad inför 1982, 40 kronor för förvärvsarbete och 20 kronor för övriga medlemmar.

Styrelsen ser det angelägna i att försöka värva och behålla även passiva medlemmar som med sin medlemsavgift stöder föreningen både ekonomiskt och ideologiskt.

STOCKHOLMS UFO-förening

VERKSAMHETSBERÄTTELSE forts.

UFO-Sveriges riksstämma 1982

Riksstämman ägde rum i föreningens regi i Stockholms Folkets Hus varvid ca 600 besökande kunde räknas in till den externa delen där man hade föredrag, visade film o s v.

Rapportering

Under året har sex UFO-fall i Stockholmsregionen registrerats varav tre har följts upp med rapportering till UFO-Sverige.

Ny film

Under årets sista medlemsmöte visades en ny UFO-smal-film för en stor skara samlade medlemmar. Det var artisten Gösta Linderholm som med sin familj under en semesterresa i Tyskland, försommaren 1981, lyckats filma ett UFO. Filmen visades för att få fram så många aspekter som möjligt på vad det är som filmats.

Slutord

Verksamhetsåret har i stort inneburit en framgång för föreningen vad beträffar medlemsantal samt ett intressant engagemang från våra gästföreläsare. Enär styrelsen, efter en längre utvärdering, finner att gästföreläsningar och liknande tyvärr endast engagerar medlemmarna passivt föreslår styrelsen att aktiviteterna ändras till nästa verksamhetsår så att även aktivt arbete kan bedrivas inom föreningen. Detta skulle ske med arbetsgrupper där man arbetar med olika projekt.

STOCKHOLM 2 februari 1982
Styrelsen för Stockholms UFO-förening

Enköpings UFO-förening
Bergsgatan 60
19932 Enköping

Årsmötesreferat till Intern UFO-Sverigeinformation

Enköpings UFO-förening hade söndagen den 31/1 sitt årsmöte i klubbstugan i Ulunda. Ett 15 tal medlemmar hade infunnit sig.

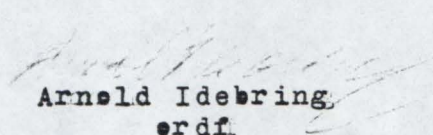
Till styrelse för 1982 blev det i stort sett enval. Sålunda blev Arnold Idebring ordf. Kassör Ivar Karlsson. Till övriga styrelseledamöter valdes Görgen Granlie, Lars Brundin, Lennart Eriksson, Georg Lundvall och Bertil Medin.

Ur verksamhetsberättelsen framgick att föreningen består av 55 medlemmar och att utåtriktad verksamhet bestått av medverkande i årets karneval och en utställning på biblioteket. Tre stycken hade genomgått fältförskarutbildning. Två studiecirkelar har slutförts under våren 1981.

Ett större evanemang Mälarträffen, där alla föreningar var inbjudna, men få representerade. Men vi ger inte upp ett liknande arrangemang kommer också i år.

Vidare kan konstateras att vår verksamhet gjort framsteg när det gäller myndigheten och press i samhället. Vi blir mer och mer accepterade.

Eftervintern och våren kommer att ägnas åt bygge av ett teleskop vartill materialet just hemkommit från USA. Byggandet kommer att ske i samband med våra torsdagsträffar.

Arnold Idebring
ordf.

Bergsgatan 60
19932 Enköping

Verksamhetsberättelse för UFO SUNDSVALL 1981

Vid årsskiftet 1980 1981 hade föreningen 85 betalande medlemmar + 1 hedersmedlem. Vid årsskiftet 1981 - 1982 hade föreningen 63 medlemmar + en hedersmedlem.

Rapporter på många fenomen har inkommit. Ett 15-tal rapporter har förklarats med det samma som flygplan eller ljusstarka planeter. Endast 5 rapporter har undersökts, dokumenterats och 1 rapport kvarstår som ett UFO-fenomen.

Föreningen har haft 16 droppinkvällar, 5 medlemsmöten och ett styrelsesammanträde. Det låga antalet möten beror på lokalbyte. På grund av rivning har föreningen varit utan lokal halva året. Medlemsmöten har därför hållits på Folkets Hus.

Med medlemmars hjälp har vi fått tillgång till en ny lokal som på alla sätt är bättre än den gamla, fast den är inte vår egen.

Information om UFO har hållits i Ånge för ett fåtal personer som visade sitt intresse.

UFO RADEN har utkommit med 4 nr under året. Stora svårigheter med tryckningen uppstod då kommunen slutade hjälpa små föreningar och klubbar med deras medlemsblad. Motivationen var: för stora kostnader och att de konkurrerade med lokala tryckerier. Nu hjälper medlemmar till så vi får den tryckt på annat håll.

Nya böcker har donerats till vårt bibliotek.

En medlem har varit på repetitionsutbildning i Köping.

Den 24 oktober var UFO Sundsvall värdar för planeringskonferensen som hålls hos olika grupper varje gång.

Med på planeringen var 34 personer från när och fjärr.

Planeringskonferensen var en mycket positiv träff för oss i norra Sverige.

Föreningen har äntligen fått fram en egen dekal.

Årets sista träff firades med fika på nya lokalen.

Styrelsen har under året sett ut så här:

Ordförande	Loy Solli
Kassör	Crister Byström
Sekreterare	Lennart Viksten
Vice ordförande	Stanley Skoglund
Vice sekreterare	Carin Solli
Suppleanger	Bo Lennart Färnström
	Magnus Lundström
	Jan Svanström

UFO SUNDSVALLS styrelse ber att få tacka för förtroendet.

Sundsvall den 3 januari 1982

VERKSAMHETSBERÄTTELSE.

Verksamhetsberättelse för Kiruna Tvärvetenskapliga Förening UFO NORD år 1981.

Styrelsen har bestått av

- G. Thorén ordförande
- U. Östergren Vice ordförande
- J. Westergren sekreterare
- A. Millebrand kassör

Revisorer har varit

- Gunborg Johansson ord.
- Anders Högman ord.
- Thomas Tullholm supl.

Antalet medlemmar var 1981-12-31 42 st., vilket innebär en ökning med 7 st under året. Detta innebär att föreningen får möjlighet att erhålla ekonomiskt bidrag till resor som ^{högst 3} medlemmar gör till aktiviteter, som UFO Sverige arrangerar. Allt under förutsättning att den ställda motionen om resebidrag godkännes på UFO Sveriges riksstämma 1982.

Styrelsen har under året haft 3 protokollförda sammanträden, där bl. a. ändring av föreningens namn samt ändring av föreningens stadgar diskuterats. Enligt senare beslut har föreningens namn ändrats till Kiruna Tvärvetenskapliga Förening UFO NORD. Stadgeändringarna har bl. a. medfört att åldersgränsen höjts till 15 år för medlemsskap.

Under året har 9 st månadmöten samt 7 st "Drop In"-kvällar hållits. Årsmötet hölls den 14:e januari 1981. Föreningen har haft 2 representanter med på 1981 års riksstämma i Stockholm samt 1 medlem, som deltagit i UFO Sveriges planeringskonferens i Sundsvall.

Den utåtriktade verksamheten har bl. a. bestått av temadagar i skolor vid tre tillfällen och en information i en ideell förening. Sammanlagt har ett hundratal människor direkt nåtts av föreningens verksamhet. Ett antal artiklar i dagspressen om organisationens verksamhet har förekommit under året i samband med UFO- och andra iakttagelser i länet. Antalet uppföljningar av iakttagelser, som föreningen varit engagerad i har varit 7 st där vid flera tillfällen ryska raketuppskjutningar figurerat. Kontakten med lokalpressen har förbättrats. En ökad kännedom om föreningens verksamhet har kunnat noteras.

Med förhoppning om ett lika givande år 1982 för föreningens verksamhet och dess syften får styrelsen härmed uttala sitt tack för förtroendet under det gångna året.

Kiruna den 13:e januari 1982.

Styrelsen

Hallstahammars UFO-förening
Box 23
734 01 Hallstahammar

Årsmötesreferat och verksamhets berättelse

Söndagen den 31/9 hade föreningen sitt årsmöte i klubbstugan i Brånsta. Närvarande var 14 personer .

Styrelsen för det gångna året har varit :

Ordförande : Jörgen Kvist
Sekreterare: Carina Eriksson
Kassör : Bosse Roslind
Suppleanter: Anna Klinteroth , Anders Kvist

Föreningen har under det gångna året haft 18 möten . Antalet medlemmar under året uppgick till 22 st, en minskning med 8 st. Av verksamhetsberättelsen framgick att den utåtriktade verksamheten bestod av ett antal tema-aftnar där inbjudna föredragshållare berättat om olika teman. Detta har varit mycket uppskattat. Föreningen har under det gångna året utbildat 2 fältforskare i Lersäter, Föreningen deltog även i vårens planeringskonferens i Lersäter, samt att 5 personer deltog på riksstämman i Stockholm. Under det gångna året har föreningen gett ut 4 ex av sin interntidning, UFO-flight till medlemmarna. Vidare har ett ex av SE UPP gjorts i samverkan med VTF. Man har även stått som redaktion för tidningen Intern UFO- Sverige Information vilken utkommit med nio nummer under -81.

Till ny styrelse för 1982 valdes följande personer:

Ordförande : Bosse Roslind
Sekreterare: Eddy Hinkelmann
Kassör : Gunvor Wikström
Suppleanter: Mikael Larsson samt Anders Selin

Hallstahammar den 10-2-82

Utgrävningar gjorda av forskare vid arkeologiska institutio -
nen vid universitetet i Tübingen i södra Västtyskland ger nya
upplysningar och antaganden om Central- och Västeuropas grott-
människor, som lär ha levat under en förmodad istid ,enligt
forskarnas hypoteser.

Hittills har man föreställt sig att dessa "forntidsmänniskor"
var "i djurfällar klädda storviltjägare, som kämpade med mammutar
och grottbjörnar". Denna traditionella föreställning måste
man nu korrigerar. Fynden ger nu en antydning om att grottorna ba-
ra var bebodda under försommaren (så att säga som sommarbostad)
och att de sedan åter stod övergivna på hösten.

Det verkar vara så att till och med under den varma årstiden
var det bara vid mycket dåligt väder som de påstådda grottmänn-
iskorna använde grottorna som bostad; annars uppehöll de sig i
dalen. Köksavfallet i en del grottor antyder att de i huvud-
sak livnärde sig av ägg, fisk och fåglar.

Uppenbarligen var det bara i sällsynta fall som de jagade mamm-
utar. Man fann till och med "intressanta runda pärlor och knapp-
ar av ben, vilka de förmodligen sydde fast på pälskläderna, vil-
ket visar att de inte ens på den tiden gick klädda i halvråa
djurfällar, utan hade sinne för det som var dekorativt".

Det var också överraskande att man fann flera djungelfigurer
i elfenben. Hittills hade man antagit att dessa gamla konstverk
kunde vara föremål som jägare använde i samband med trolldom.

"Det är mycket troligare att dessa grottinnevånare från den
äldre stenåldern såg högre väsen i de mäktigaste och farligaste
djuren i sin omgivning, vilka de kanske visade gudaktig vördnad.

Frankfurter Allgemeine
Zeitung

En japansk domstol stoppade ett vägbygge som skulle ha förstört
en dunge med femhundraåriga cedrar, trots att omläggningen av
vägen kostade cirka 200 miljoner kronor. Rättens ordförande för-
klarade att "en väg kan byggas om man har tid och pengar, men en
vital del av vårt kulturarv kan vi aldrig få tillbaka om det en
gång förstörts."

MANDAG 18 JANUARI 1982

Människorna inplanterade från rymden

Ny teori om livet på jorden:

(London TT-Reuter) Livet på jorden kan ha sitt ursprung hos intelligenta varelser i andra delar av universum, tror en av Storbritanniens ledande astronomer, sir Fred Hoyle. Den 66-årige f.d. Cambridge-professorn har tagit till sin uppgift att vidga den astronomiska forskningen från enbart himlakroppsskådande till att omfatta även de filosofiska följderna av människans allt större kunskap om rymden.

Hans nya teori om jordelivets uppkomst är en utmaning mot de traditionella skolorna att människan skapats av något gudaväsen eller att hon formats under årmiljonerna av evolutionen såsom Darwin hävdar.

Inför forskare i London presenterade Hoyle i veckan sin grundtanke att de kemiska processer som möjliggör liv är alltför komplicerade för att ha kunnat uppstå genom slumpmässig utveckling i enlighet med evolutionens teorier.

De biokemiska ämnena måste med sin förbluffande ordning vara ett verk av någon intelligens, sade han bland annat.

□ Liv från yttre rymden

Detta verk, tillade han, kan

ha skapats för miljontals år sedan av någon livsform långt borta i universum, en livsform som hotades av undergång i sin egen miljö och därför ville rädda livet vidare i någon annan form.

Den nu 66-årige Hoyle har tillsammans med professor Chanda Wickramasinghe vid Cardiffs universitet i många år forskat kring den yttre rymdens påverkan på jorden.

Paret slog först till mot den etablerade forskningen med en bok betitlad "Sjukdomar från rymden". Där förfäktades teorin att jorden från rymden bombarderas med mikroorganismer som ställer till med t.ex. influensa och vanlig snuva.

I nästa bok "utveckling från rymden" sades att dessa mikroorganismer skulle kunna

vara några av de s.k. felande länkarna i evolutionsprocessen.

På 1800-talet hävdade Charles Darwin att de nuvarande livsformerna på jorden har formats genom en lång rad urvalsmekanismer från levande urtidsorganismer som fanns för kanske uppemot tre miljarder år sedan.

Men Hoyle och Wickramasinghe hävdar att livsformerna är alltför invecklade för att ha kunnat komma till stånd på det viset under denna tidsperiod.

Redan dessa teorier, där Hoyle alltså inte nämnde något om intelligenta varelser ute i universum, vållade uppståndelse i kosmologins vanligtvis stillsamma värld. Att föra in ett element av vilja och ändamål i resonemangen kommer inte att göra dem mer lättsmälta för förespråkarna av mer traditionella utvecklingssyner.

Hoyle inledde det tidigare nämnda London-föredraget med att klargöra att en människa för att kunna leva är beroende av 200.000 aminosyrekedjor, vilka är arrangerade i speciella mönster.

Chansen för att dessa mönster skulle ha uppstått genom den slumpvisa utveckling som

Darwin förordat är minimal – lika liten som chansen att med en tärning slå fem miljoner sexor i sträck, sade professorn. Han drog slutsatsen att den rimligaste förklaringen till livets existens på jorden är att det har medvetet placerats här av intelligenta varelser.

Hoyle avfärdade religiösa försök att förklara livets uppkomst och bad sina åhörare att föreställa sig människan, då hon i en fjärran förlfuten tid hotades av utplåning till följd av en miljökatastrof.

Med den teknologi hon förfogade över eftersträövade hon att rädda ett embryo av intelligent liv till överlevnad även efter det att hon själv hade gått under, sade han.

□ "Vi är början"

Detta skulle kunna ha hänt på en annan planet i en annan tid. Den bortdöende livsformen kan ha skickat ut mikroorganismer, som påverkade evolutionen på jorden och bidrog till att tänkande varelser utvecklades.

DET VAR EN RYSK RAKET

— *men Sovjet tiger...*

Av DUFF DEUTGEN

Boden (NSD) Himlafenomenet var en rysk raket. Sannolikt med spion- eller vädersatellit ombord. Men det kan också ha varit en helt ny typ av raket. Eller ett prov med en interkontinental robot!

— Det är märkligt att det varit helt tyst om uppskjutningen från Sovjet hela dagen. Normalt brukar ryska nyhetsbyrån Tass gå ut med meddelanden om uppskjutningar.

Så sade sent i går kväll civilingenjör Sven Grahn till NSD. Grahn arbetar på Rymdbolaget i Solna och står i regelbunden kontakt med bl a en brittisk rymdforskningscentral.

I går var det egendomligt tyst både från Sovjet och britterna om uppskjutningen, som sågs över stora delar av Nordkalotten.

Stark trafik

Enligt Grahn kom raketerna med största sannolikhet från Plesetsk, en rysk rymdbas söder om Arkangelsk. Den ligger cirka 100 mil rakt öster om Luleå.

Från Plesetsk har hundratals raketer skjutits upp med satelliter ombord. Det är en av världens mest "rakettrafikerade" baser. Ett raketskott var fjärde—femte dag hör till rutinen.

Sovjets bemannade raketer sänds upp längre österut, från rymdbasen Tiuratam vid Baikonur.

En sådan raket kan knappast ses på Nordkalotten.

Ovanligt starkt

Den 17 oktober berättade NSD om ett raketskott från Plesetsk den 14 oktober.

Då var det en 2,5 ton tung satellit med beteckningen Kosmos 1315 som sändes ut i omloppsbana runt jorden. En spionsatellit för avlyssning av radiokommunikationer.

Den uppskjutningen sågs också i stora delar av Norrbotten och väckte undran.

Men det eldskot och det sken som sågs igår morse var ovanligt starkt. Den trättformade svans, som dröjde sig kvar i en halvtimme, liknar inga tidigare gjorda iakttagelser.

Ny rakettyp?

Grahn:

— När ryssarna skjuter upp väder- och kommunikationssatelliter, använder de normalt vätskedrivna raketer, som inte ger sådana kvardröjande effekter.

— Den här gången kan det ha varit en raket med fast bränsle, som ger ifrån sig ett metallpulver. Man kan inte heller

utesluta ett robotprov.

Skapar "norrskén"

Enligt Grahn kan de flesta raketerna från Plesetsk inte ses i Norrbotten, eftersom de går i låga banor. Men raketer med branta banor upp till 600—700 km höjd kan ses i klart väder.

De enorma raketflamorna expanderar i vakuum. Avgaserna kan skapa konstgjorda norrsken.

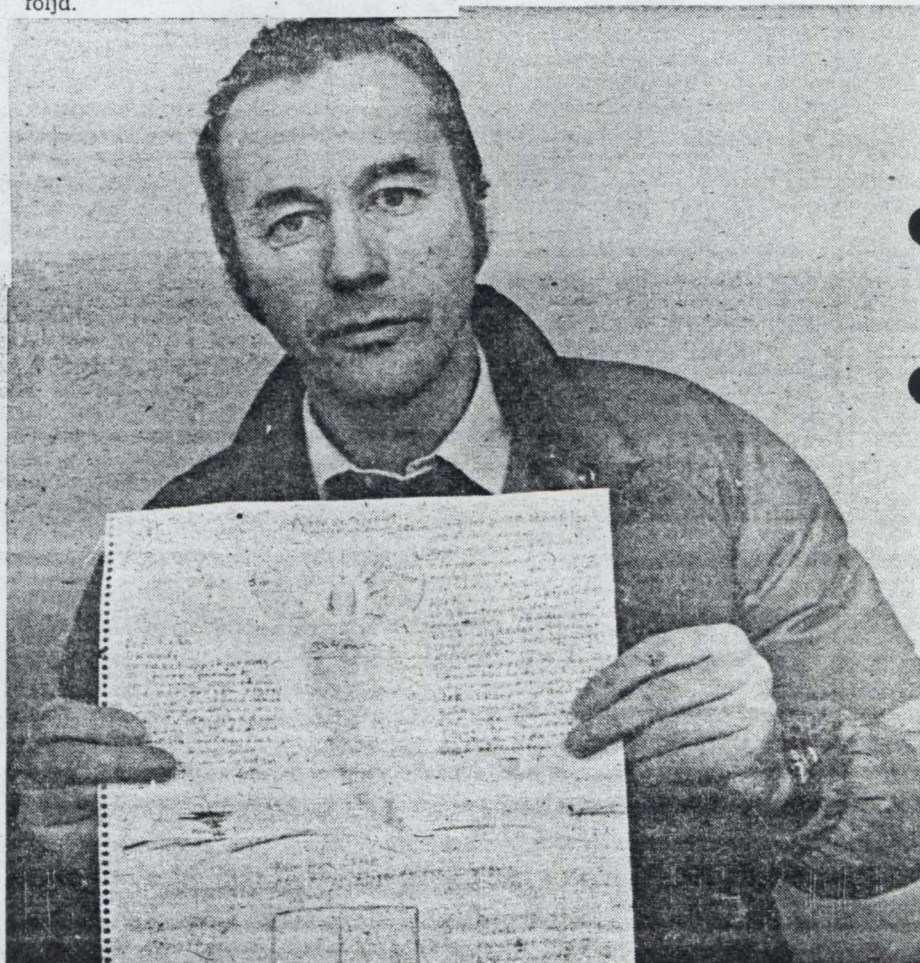
Och om en raket sänds upp medan solen är på väg upp i öster och det ännu är mörkt över Nordkalotten kan det bli kontrastverkan med starkt sken som följd.

Militära syften

Idag hoppas Grahn att frågorna kring den ryska raketerna ska klarna.

Alla raketskott följs sekund för sekund av stormakterna. Skräcken för kärnvapenavfall är välkänd.

En stor del av de "rymdprylar" som sänds upp av stormakterna har militära syften.

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR SALA AMATÖRFÖRENING FÖR TVÄRVETENSKAP? S.A.T.

VERKSAMHETSÅRET 1981.

STYRELSE:

Mats Nilsson. Ordf.
A-N Nilsson. Sekr.
Håkan Ekstrand. Kassör.
Åke Johansson. Revisor.
Lars Olsson. Revisor.

SAMMANKOMSTER.

Under verksamhetsåret 1981 har föreningen haft 17 sammankomster, varav en obs.kväll.

MEDLEMSANTAL.

Vid årets slut var antalet medlemmar: 19 aktiva och 65 stödmedlemmar.

FÖRENINGENS EKONOMI.

Föreningens ekonomiska ställning, inkomster och utgifter, framgår av en separat framställning och revisorernas berättelse.

Medl.avgiften har under året legat på 30:-/år för stödmedl., pensionärer och stud. 50:-/år för aktiva medlemmar.

Vi vill även i fortsättningen vädja till de människor som är intresserade men inte kan eller vill delta i föreningens aktiva verksamhet att gå med som stödmedlem. Denna form av medlemsskap ses som ett uttryck för ideologisk solidaritet med det grundläggande i vår verksamhet.

UNDERSÖKNINGSVERKSAMHET.

Föreningen har under året följt upp ett antal UFO- och luftfenomen. En del av dessa har på ett tidigt stadium kunnat avskrivas såsom misstolkningar av kända objekt eller liknande...

FÖRENINGSBESÖK.

Under det gångna året har föreningen haft ett antal föreningsbesök som t.ex Stockholm, Nyköping m.fl.

UTÅTRIKTAD INFORMATION.

Föreningen har under året berättat utrymme i lokalradio och press inom regionen. Mats Nilsson och Håkan Ekstrand har under hösten besökt alla ungdomsgårdar i Eskilstuna och visat UFO-Sveriges UFO-film....

Vidare har bedrivits SIA-verksamhet i Ekebyskolan i Sala under ledning av Mats Nilsson.

RIKSSTÄMMAN.

Tre medlemmar ur föreningen besökte riksstämman i Stockholm 81.03.13-14. Ändringar skedde bland styrelsemedlemmarna, Annika Nordin avgick och Jörgen Granlie tillkom.

FÖREDRAGSHÅLLARE.

Under det gångna året har föreningen haft besök av ett antal föredragshållare t.ex. Arne Groth, U. Siljeholm, Jan Fjellander, Owe Lewitski, Carl-Anton Mattsson, Anders Palm.

SLUTORD.

1981 har varit ett intensivt verksamhetsår och de erhållna resultaten har varit mycket tillfredställande. En rad intressanta och givande kontakter har knutits under året med t.ex. opionsbildare, vetenskapsmän och representanter inom försvaret.

Föreningen har även aktivt försökt att medverka vid startande av andra UFO-grupper i landet.

Allt detta inger optimism inför framtiden och visar att vi hela tiden arbetar i rätt riktning.

Med förhoppning om att 1982 ska bli ett lika givande verksamhetsår får styrelsen härmed uttala ett tack för det förtroende som visats oss under det gångna året.

SALA 82.01.11

P L A N E R I N G S K O N F E R E N S

På söndagen den 25/4 d.v.s. dagen efter UFO-Sveriges Riksstämma kommer en av årets två planeringskonferenser att avhållas.

Den kommer således att avhållas på Lersätersgården precis som riksstämman. Alla lokalgrupper är hjärtligt välkomna med sina valda ombud. Konferensen beräknas sluta omkring 14,00 med start klockan 9,30. Ytterligare förfrågningar kan ske till centralgruppen tel: 0224/17771.

R I K S S T Ä M M A

Kom ihåg att anmälningstiden till UFO-Sveriges Riksstämma den 24/4 när det gäller logi och måltider går ut den 7/4. Detta datum måste respekteras då allt inköp av mat baseras på antalet inkomna anmälningar. Kostnaden för mat och logi från fredag 23/4 till söndag 25/4 är 125 kronor per deltagare. Av administrativa skäl uttages samma pris om ni endast stannar en natt. För er som endast vill medverka på riksstämman på lördagen blir priset för frukost, lunch och kvällsmål 70 kronor. Givetvis får alla delegater som så önskar övervara riksstämman utan kostnad men då måste kanske egen förtäring medtagas. Ni inbetalar aktuellt belopp på postgirokonto 74 51 90-9, Köpings UFO-förening. Spar postkvittot ni får på posten vid inbetalningen. det är ert bevis på att ni har rätt att övernatta/inta måltider.

G R U P P M E D L E M S S K A P

Till samtliga föreningar inom UFO-Sverige som hittills ej inbetalat årets gruppmedlemsskapsavgift kommer här en liten påminnelse:

1982 års avgift skall inbetalas före den 24/3 innevarande år. Avgiften är 160 kronor + 1 krona per medlem som ingår i lokalgruppen.

Beloppet insättes på postgirokonto 50 50 60 - 4, UFO-Sverige

FÖRSLAG OM STADGEÄNDRINGAR.

Den av 1981 års riksstämma tillsatta arbetsgruppen om UFO-Sveriges stadgar har nu arbetat klart och kommer här med sitt utlåtande. Vi ber Er nu att ta ställning till detta förslag och komma med era synpunkter på årets riksstämma den 24/4.

1982-02-20

På UFO-Sveriges riksstämma 1981 tillsattes en arbetsgrupp med uppgift att utarbeta ett förslag till stadgeändring. Detta arbete ligger nu klart och presenteras härmed för remiss.

Här nedan följer nu UFO-Sveriges kompletta stadgar. De ändringar vilka föreslås av arbetsgruppen är markerade med ~~XXXX~~.

S_T_A_D_G_A_R (Förslag till ändring.)

RIKSORGANISATIONEN

1§

UFO-Sverige är en riksorganisation för grupper och enskilda verksamma inom UFO-området (UFO = Unidentified Flying Objects = oidentifierade flygande föremål). Organisationen fungerar som samarbetsorgan för UFO-intresserade.

MÅLSÄTTNING

2§

UFO-Sverige skall ha till uppgift att:

- a. påvisa existensen av oidentifierade flygande föremål, som uppehåller sig i vårt luftrum.
- b. söka vinna kunskap om dessa fenomen, deras ursprung, orsak, verkningar etc.
- c. tjäna som informations- och kontaktorgan för allmänheten i dessa frågor.
- d. samla, stimulera och aktivera det intresse som finns för UFO i Sverige i en gemensam handlingslinje.

3§

UFO-Sverige skall:

- a. undersöka och fastställa händelser av UFO-karaktär.
- b. genom aktiv informationsverksamhet föra fram UFO-frågan till allmänheten, massmedia, vetenskapsmän och politiker.

4§

Till medlem i UFO-Sverige kan antas:

- a. Grupp bestående av minst tre personer efter anmälan till centralgruppens ordförande och efter erläggande av medlemsavgift (A-medlem). Avgiften för gruppmedlemskap är högre än för B-medlem.
- b. Enskild person, efter erläggande av medlemsavgift (B-medlem).

c. Intressegrupp bestående av ungdomar som ej uppnått åldersgräns för normalt medlemskap. Medlemsavgift krävs ej.

(Vilken åldersgräns?)

X

MEDLEMSKAP

Medlemskap gäller för kalenderår. Medlemsavgiftens storlek fastställs av riksstämma. Avgiften skall vara erlagd senast vid februari månads utgång.

Medlemskap skall vägras, om beträffande sökande föreligger sådana omständigheter, som kan föranleda uteslutning.

5§

De till UFO-Sverige anslutna medlemmarna skall i den form och inriktning de finner lämpligast, verka för att uppfylla organisationens målsättning.

6§

Medlem som motarbetar UFO-Sveriges syften eller på annat sätt uppträder så, att organisationens anseende skadas, kan uteslutas genom beslut av centralgruppen.

Innan sådan uteslutning sker, skall medlemmen ha beretts tillfälle till förklaring samt yttrande ha infordrats från vederbörlig lokalgrupp.

7§

Återinträde kan beviljas, om tidigare medlemskap upphört enligt §4, eller uteslutning skett enligt §6.

Innan återinträde beviljas, skall, om uteslutning skett, minst ett år ha förflutit efter uteslutningen samt får de skäl, som föranledde den, ej längre föreligga.

Vid återinträde skall medlemsavgiften vara erlagd innan förnyat medlemskap gäller.

ORGANISATIONEN

8§

UFO-Sveriges beslutande organ är riksstämman och centralgruppen. Rådgivande organ är planeringskonferensen.

9§

UFO-Sverige skall utge medlemstidskrift.

RIKSSTÄMMA

10§

UFO-Sveriges högsta beslutande organ är riksstämman.

Ordinarie riksstämma skall hållas under första halvåret varje kalenderår. Kallelse till riksstämma skall ske skriftligen och vara samtliga medlemmar tillhanda minst tre veckor i förväg.

I kallelsen skall upptas ärenden i vilka medlem gjort skriftlig framställning (motion) minst en månad före riksstämma.

Av lokalgrupperna utsedda ombud samt centralgruppens ordförande och kassör äger rösträtt vid riksstämma.

Samtliga medlemmar äger yttrande- och förslagsrätt vid riksstämman.

11§

Extra riksstämma kan sammankallas av centralgruppen, om särskilda skäl föreligger.

Extra riksstämma skall dessutom hållas, om minst fem medlemsgrupper så påfordrar, vilket skall ske genom skriftlig framställning. Sådant möte skall äga rum inom 60 dagar efter framställningen.

12§

Kallelse till extra riksstämma skall innehålla uppgift om anledning till mötet.

Ny text

13§

UFO-grupp utser ombud (erhåller mandat) till riksstämma i relation till medlemsantalet enligt nedanstående mandatfördelningslista. Varje grupp äger rätt att utse minst ett ombud (mandat)

<u>MEDLEMSANTAL</u>	<u>MANDAT</u>
3 - 10	1
11 - 40	2
41 - 120	3
121 - 320	4
321 - 600	5
601 - 900	6
901 - 1260	7
1261 - 1600	8
1601 - 1980	9
1981 - 2500	10

Mandatfördelningen beräknas efter respektive grupps medlemsantal vid utgången av kalenderåret närmast före ordinarie riksstämma.

UFO-grupp skall därför senast vid februari månads utgång till centralgruppen ha inkommit med verksamhetsberättelse av vilken klart framgår antalet betalande medlemmar i gruppen den 31 december året före det år då riksstämman avhålls.

Vid anmälan om deltagande i riksstämman bör varje grupp uppge det antal mandat man anser sig ha rätt till för kollationering hos centralgruppen.

Inkommer icke verksamhetsberättelse inom stipulerad tid tillförsäkras lokalgruppens ombud endast ett mandat.

14§

Vid riksstämma har varje närvarande ombud röstunderlag i förhållande till mandatfördelningen enligt föregående paragraf. Omröstning sker öppet medelst handuppräckning, såvida icke något närvarande ombud påkallar sluten omröstning. ☐

Som riksstämmans beslut gäller den mening som erhållit fler än hälften av rösterna. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst. Ordförande och kassör äger ej delta i beslut om ansvarsfrihet eller vid val till förtroendefunktioner.

15§

Vid riksstämma skall följande ärenden före komma:

1. Föredragning av centralgruppens verksamhetsberättelse.
2. Föredragning av revisionsberättelse.
3. Beslut om ansvarsfrihet för centralgruppen för det gångna året.
4. Val av centralgrupp för 2 år.
5. Val av revisorer (2st) samt revisorsuppleant (1st).
6. Val av valberedning.
7. Fastställande av medlemsavgift.
8. Behandling av till riksstämman inkomna motioner.
9. Eventuella stadgeändringar.
10. Övriga ärenden.

CENTRALGRUPPEN

16§

Centralgruppen är ansvarig för ledningen av UFO-Sveriges verksamhet och utgör mellan riksstämmorna organisationens högsta beslutande organ.

Till centralgrupp utses en medlemsgrupp i UFO-Sverige. Centralgrupp skall bestå av fem ansvariga ledamöter, vilka utses och tillkännages efter interna val inom centralgruppen. Bland ledamöterna skall utses ordförande och kassör.

17§

Centralgruppen ansvarar för löpande funktioner inom ekonomi, information, service och rapportverksamhet.

Den rent interna rapporteringen, mötesprotokoll, tillkännagivanden, för UFO-grupperna intressanta evenemang etc, bör förmedlas i ett ex till varje enskild lokalgrupp omgående, samt senare även i Intern UFO-information.

C-gruppen äger tillsätta och lämna direktiv till särskilda arbetsgrupper eller kommittéer med uppgift att verkställa beslut, utföra planering, eller företa utredningar i speciellt komplexa frågor och omfattande arbetsprojekt.

18§

C-gruppen åligger, utöver vad som i övrigt framgår av dessa stadgar, att bereda ären-

den som skall behandlas av riksstämman samt att

- a. upprätta dagorning för riksstämman och organisera denna.
- b. verkställa riksstämmans beslut.
- c. utse ansvarig utgivare för organisationens tidskrift, UFO-Sverige aktuellt.
- d. ansvara för organisationens räkenskaper.
- e. besluta i övriga ärenden, som inte erfordrar riksstämmebeslut.

PLANERINGSKONFERENS

19§

Planeringskonferensen är UFO-Sveriges rådgivande organ. Sådan konferens kan organiseras och sammankallas av medlemsgrupp i samråd med c-gruppen. Samtliga medlemmar äger delta i planeringskonferensens förhandlingar.

RÄKENSKAPER

20§

Organisationens räkenskaper avslutas per kalenderår och skall hållas revisorerna tillhanda senast en månad före riksstämman. Räkenskaperna skall omsluta balansräkning samt vinst- och förlusträkning för det gångna verksamhetsåret.

Revisorerna skall inför riksstämman avge skriftlig rapport och däri till- eller avstyrka ansvarsfrihet för c-gruppen.

FIRMATECKNARE

21§

Organisationens firmatecknare skall vara Centralgruppens ordförande och Kassör var för sig.

STÖDFOND

22§

För UFO-Sveriges stödfond finns särskilt reglemente, som antagits av riksstämman.

PROTOKOLL

23§

Vid sammanträde med såväl beslutande som rådgivande organ inom organisationen skall protokoll föras.

Dessa protokoll skall tillsändas lokalgrupperna samt ledamöterna av c-gruppen snarast efter justering.

NEDLÄGGNING

24§

UFO-Sverige kan inte upphöra med sin verksamhet utan att tre fjärdedelar av riksstämmans röstberättigade deltagare ((d v s mandaten)) är ense därom.

I händelse av verksamhetens upphörande skall riksstämman besluta, hur organisationen skall förfara med gemensamma tillgångar.

Önskar någon eller några medlemmar återupp-
rätta UFO-Sverige som organisation, bör re-
spektive beredas möjlighet därtill, sedan
de ekonomiska och juridiska frågorna lösts.

STADGEÄNDRING

255

Ändring av dessa stadgar kan endast ske efter beslut på riksstämman. Minst tre fjärdedelar av de röstberättigade (mandaten) skall därvid vara ense om beslutet.

[illegible]

Arbetsgruppen för ändring av UFO-Sveriges stadgar tackar härmed för detta förtroende uppdrag och överlämnar därmed förslaget till remiss hos samtliga lokalgrupper och C-gruppen.

Förutsatt att förslaget godkännes i föreliggande skick av UFO-Sveriges lokalgrupper överlåter vi så detta till omröstning vid 1982 års UFO-Sverige riksstämman.

Med vänliga hälsningar,

Karlskoga/Kiruna 1982-02-20

Carl F. Micu
UFO-CENTER KARLSKOGA

Gunnar Thorén
KIRUNA T V F, UFO NORD

Owe E. Lewitzki
UFO-CENTER KARLSKOGA